Rekurencja

dr inż. Bartłomiej Pawlik

26 marca 2024

B. Pawlik Rekurencja

Ciągi rekurencyjne

Rekurencja (łac. *recurrere* - przybiec z powrotem) to sposób definiowania procedur i funkcji polegający na umieszczeniu w treści procedury/funkcji odwołań do samej siebie.

W definicji rekurencyjnej podajemy jawnie pewną liczbę elementów z których składa się dany obiekt (*warunki początkowe* lub *przypadki bazowe*), a następnie podajemy reguły (*zależności rekurencyjne*) definiowania pozostałych elementów przy pomocy elementów zdefiniowanych wcześniej.

Definicja

Funkcja jest zdefiniowana rekurencyjnie, jeżeli

- określono (jawnie) wartości dla pewnego zbioru argumentów funkcji (warunki początkowe)
- pozostałe wartości są zdefiniowane za pomocą innych wartości tej funkcji poprzez zależność rekurencyjną (co najmniej jedną).

Funkcje rekurencyjne o co najwyżej przeliczalnym zbiorze warunków początkowych oraz przeliczalnej liczbie zależności rekurencyjnych mają przeliczalną dziedzinę (więc są ciągami).

26 marca 2024

Podstawowe przykłady ciągów rekurencyjnych

Niech a,g,r i q będą liczbami rzeczywistymi i niech $g \neq 0$, $q \neq 0$.

• silnia:
$$n! = \begin{cases} 1 & \text{dla } n = 0 \\ (n-1)! \cdot n & \text{dla } n \geqslant 1 \end{cases}$$

$$\textbf{ @ ciąg arytmetyczny: } a_n = \left\{ \begin{array}{ll} a & \text{dla } n=0 \\ a_{n-1}+r & \text{dla } n\geqslant 1 \end{array} \right.$$

<ロト < 回 ト < 回 ト < 巨 ト < 巨 ト ラ へ ○

B. Pawlik Rekurencja 26

Ciąg Fibonacciego

$$F_0 = 0, F_1 = 1,$$

 $F_n = F_{n-2} + F_{n-1}$

Początkowe wyrazy: $0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, \dots$

$$F_0 = 0$$

$$F_1 = 1$$

$$F_2 = F_0 + F_1 = 0 + 1 = 1$$

$$F_3 = F_1 + F_2 = 1 + 1 = 2$$

$$F_4 = F_2 + F_3 = 1 + 2 = 3$$

B. Pawlik Rekurencja

Wybrane własności ciągu Fibonacciego

•
$$F_0 + F_1 + \ldots + F_n = F_{n+2} - 1$$

•
$$F_0^2 + F_1^2 + \ldots + F_n^2 = F_n \cdot F_{n+1}$$

•
$$F_{n+1}F_{n-1} = F_n^2 + (-1)^n$$

$$F_n^2 + F_{n-1}^2 = F_{2n-1}$$

•
$$F_{n+1}F_m + F_nF_{m-1} = F_{m+n}$$

•
$$\lim_{n \to \infty} \frac{F_{n+1}}{F_n} = \varphi$$
, gdzie $\varphi = \frac{1+\sqrt{5}}{2}$

←□ → ←□ → ← = → → = → へ ○

6 / 17

B. Pawlik Rekurencja 26 marca 2024

Ciąg Catalana

$$C_0 = 1, C_n = \sum_{i=0}^{n-1} C_i C_{n-i-1}$$

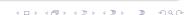
Początkowe wyrazy: $1,1,2,5,14,42,132,429,1430,4862,\dots$

$$\begin{split} C_0 &= 1 \\ C_1 &= C_0 C_0 = 1 \\ C_2 &= C_0 C_1 + C_1 C_0 = 1 + 1 = 2 \\ C_3 &= C_0 C_2 + C_1 C_1 + C_2 C_0 = 2 + 1 + 2 = 5 \\ C_4 &= C_0 C_3 + C_1 C_2 + C_2 C_1 + C_3 C_0 = 5 + 2 + 2 + 5 = 14 \end{split}$$

Twierdzenie

Wzór jawny ciągu Catalana ma postać

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = \frac{(2n)!}{(n+1)! \cdot n!}.$$

B. Pawlik

Funkcja McCarthy'ego

$$M(n) = \left\{ \begin{array}{ll} M\big(M(n+11)\big) & \text{dla } 1 \leqslant n \leqslant 100 \\ n-10 & \text{dla } n > 100 \end{array} \right.$$

Początkowe wyrazy: $\underbrace{91,91,\ldots,91},92,93,94,95,96,97,98,99,100,101,\ldots$

101

B. Pawlik Rekurencia 26 marca 2024 8 / 17

Przykład z *HAKMEM*

Niech a_0 będzie dowolną liczbą i niech a_{n+1} będzie liczbą liter potrzebnych do zapisu liczby a_n w języku angielskim.

Na przykład, jeżeli $a_0=33$, to otrzymujemy

$$33 \, (thirty \, three) \rightarrow 11 \, (eleven) \rightarrow 6 \, (six) \rightarrow 3 \, (three) \rightarrow$$

$$\rightarrow 5 \, (five) \rightarrow 4 \, (four) \rightarrow 4 \, (four) \rightarrow \dots$$

Przykład: Problem Collatza

Niech a_0 będzie dowoloną liczbą całkowitą dodatnią i niech

$$a_{n+1} = \left\{ \begin{array}{ll} \frac{1}{2}a_n, & \text{gdy } a_n \text{ jest liczbą parzystą,} \\ 3a_n+1, & \text{gdy } a_n \text{ jest liczbą nieparzystą} \end{array} \right.$$

Przykładowy ciąg Collatza: $12, 6, 3, 10, 5, 16, 8, 4, 2, 1, 4, 2, 1, 4, \dots$

B. Pawlik Rekurencja

Definicja

Jednorodną liniową zależnością rekurencyjną II rzędu o stałych współczynnikach nazywamy zależność postaci

$$a_n = Aa_{n-1} + Ba_{n-2}, (1)$$

gdzie $n \geqslant n_0$, $A, B \in \mathbb{C}$ i $B \neq 0$.

Szczególne przypadki

Jak wygląda postać ogólna równania (1) z danymi $a_0,a_1\in\mathbb{C}$ przy założeniu, że $A\cdot B=0$?

<ロ > ← □

B. Pawlik Rekurencja

Definicja

Równaniem charakterystycznym dla

$$a_n = Aa_{n-1} + Ba_{n-2}$$

nazywamy równanie $r^2 - Ar - B = 0$. Wielomian $r^2 - Ar - B$ nazywamy wielomianem charakterystycznym zależności (1).

Przykład: ciąg Fibonacciego

$$F_0 = 0$$
, $F_1 = 1$, $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$

Zatem A=B=1. Równanie charakterystyczne ciągu Fibonacciego to $r^2-r-1=0.$

26 marca 2024

11 / 17

B. Pawlik Rekurencja

Twierdzenie (postać rozwiązania równania (1))

Niech ciąg (a_n) spełnia zależność rekurencyjną (1).

ullet Jeżeli równanie charakterystyczne dla (1) ma dwa różne rozwiązania r_1 i r_2 , to

$$a_n = C \cdot r_1^n + D \cdot r_2^n. \tag{2}$$

ullet Jeżeli równanie charakterystyczne dla (1) ma jedno rozwiązanie r_0 , to

$$a_n = (C + Dn) \cdot r_0^n. (3)$$

W powyższym twierdzeniu wartości C,D są wyznaczalne przy pomocy warunków początkowych (np. $a_0,\,a_1$) lub - ogólniej - przy pomocy wartości dowolnej pary $a_k,\,a_l$.

Znając pierwiastki wielomianu charakterystycznego oraz dwie wartości ciągu, z równania (2) lub (3) można utworzyć układ dwóch równań liniowych z dwiema niewiadomymi (C,D).

B. Pawlik Rekurencja

Przykład

Wyznaczyć wzór jawny ciągu a_n , jeżeli $a_0=-1$, $a_1=1$ i $a_n=4a_{n-1}-3a_{n-2}$ dla $n\geqslant 2$.

Zauważmy, że równanie charakterystyczne ma postać

$$r^2 - 4r + 3 = 0,$$

więc jego pierwiastkami są liczby $r_1=1$ i $r_2=3$. Zatem

$$a_n = A \cdot 1^n + B \cdot 3^n$$
, wiec $a_n = A + B \cdot 3^n$.

Podstawiając do powyższego wzoru wartości a_0 i a_1 otrzymujemy układ równań

$$\left\{ \begin{array}{ll} -1 = A + B \\ 1 = A + 3B \end{array} \right., \quad \text{wiec} \quad \left\{ \begin{array}{ll} A = -2 \\ B = 1 \end{array} \right..$$

Ostatecznie

$$a_n = -2 + 3^n$$
.

B. Pawlik Rekurencja

Przykład

Wyznaczyć wzór jawny ciągu a_n , jeżeli $a_1=0$, $a_2=2$ i $a_n=4a_{n-1}-4a_{n-2}$ dla $n\geqslant 3$.

Zauważmy, że równanie charakterystyczne ma postać $r^2-4r+4=0,$ więc jego jedynym pierwiastkiem jest liczba $r_0=2.$ Zatem

$$a_n = (A + Bn) \cdot 2^n.$$

Podstawiając do powyższego wzoru wartości a_1 i a_2 otrzymujemy układ równań

$$\left\{ \begin{array}{l} 0=(A+B)\cdot 2 \\ 2=(A+2B)\cdot 4 \end{array} \right. , \quad \text{wiec} \quad \left\{ \begin{array}{l} A=-\frac{1}{2} \\ B=\frac{1}{2} \end{array} \right. .$$

Ostatecznie

$$a_n = \left(-\frac{1}{2} + \frac{1}{2}n\right) \cdot 2^n$$
, wiec $a_n = (n-1) \cdot 2^{n-1}$.

B. Pawlik Rekurencja

Definicia

Jednorodną liniową zależnością rekurencyjną k-tego rzędu o stałych współczynnikach nazywamy zależność postaci

$$a_n = A_1 a_{n-1} + A_2 a_{n-2} + \ldots + A_k a_{n-k}, \tag{4}$$

 $position gdzie n \ge n_0, A_1, A_2, \dots, A_k \in \mathbb{C} i A_k \ne 0.$

Definicia

Równaniem charakterystycznym dla (4) nazywamy równanie

$$r^{k} - A_{1}r^{k-1} - A_{2}r^{k-2} - \dots - A_{k-1}r - A_{k} = 0.$$

Lewa strone powyższego równania nazywamy wielomianem charakterystycznym zależności (4).

R Pawlik Rekurencia

Twierdzenie (postać rozwiązania równania (4))

Niech ciąg (a_n) spełnia zależność rekurencyjną (4) i niech

$$f(r) = (r - r_1)^{m_1} (r - r_2)^{m_2} \dots (r - r_s)^{m_s}$$

będzie jego wielomianem charakterystycznym. Wówczas

$$a_{n} = (A_{1,1} + A_{1,2} \cdot n + \dots + A_{1,m_{1}} \cdot n^{m_{1}-1}) \cdot r_{1}^{n} +$$

$$+ (A_{2,1} + A_{2,2} \cdot n + \dots + A_{2,m_{2}} \cdot n^{m_{2}-1}) \cdot r_{2}^{n} +$$

$$+ \dots +$$

$$+ (A_{s,1} + A_{s,2} \cdot n + \dots + A_{s,m_{s}} \cdot n^{m_{s}-1}) \cdot r_{s}^{n}$$

W powyższym twierdzeniu współczynniki $A_{i,j}$ są wyznaczalne przy pomocy np. wartości początkowych.

←□ → ←□ → ←□ → □ → ○○○

B. Pawlik Rekurencja 26 marca 2024 16 / 17

Przykład

Wyznaczyć wzór jawny ciągu a_n , jeżeli $a_0=3$, $a_1=4$, $a_2=20$ i $a_n=-2a_{n-1}+4a_{n-2}+8a_{n-3}$ dla $n\geqslant 3$.

Zauważmy, że równanie charakterystyczne ma postać $r^3+2r^2-4r-8=0$. Po przekształceniu wielomianu do postaci iloczynowej otrzymujemy

$$(r-2)(r+2)^2 = 0.$$

Jak widać, $r_1=2$ jest jednokrotnym, natomiast $r_2=-2$ dwukrotnym pierwiastkiem powyższego równania. Zatem

$$a_n = A \cdot 2^n + (Bn + C) \cdot (-2)^n$$

dla pewnych A, B i C.

Podstawiając do powyższego wzoru wartości a_0 , a_1 i a_2 otrzymujemy układ równań

$$\left\{ \begin{array}{l} 3 = A + C \\ 4 = 2A - 2B - 2C \\ 20 = 4A + 8B + 4C \end{array} \right. , \quad \mbox{wiec} \quad \left\{ \begin{array}{l} A = 3 \\ B = 1 \\ C = 0 \end{array} \right. .$$

Ostatecznie $a_n = 3 \cdot 2^n + n \cdot (-2)^n$.

B. Pawlik Rekurencia 26 marca 2024 17/17